

Stilling til denne Sag i Dag sikkert er, som den var i Gaar, som den var i Fjor og som den var 5, 10 Aar tilbage. Tænke vi specielt paa Københavns Befæstning f. Eks., ja saa gad jeg vide, hvad der skulde have ændret Venstremænds Syn paa denne Sag. Der foreligger jo intet som helst fra Kommissionens Side eller fra anden Side, som betinger, som kan foranledige, at Venstremænd skulde have andet Syn paa Forsvarsspørgsmaalet, specielt Københavns Befæstning, end det, som har været gjort gældende, og sidste Gang med Styrke gjort gældende i Betænkningen af 1883 fra Folketingets Hæruvalg. Men det er jo ikke det, hvorpaa det kommer an nu. Nu kommer det an paa at undersøge dette Spørgsmaal, saaledes som det har været Forudsætningen baade i Tinget her og i Tinget her ovenover og hos Regeringen, der har forelagt Forslaget til den Lov, i Henhold til hvilken Kommissionen er nedsat, og foranlediget det stadfæstet af Hans Majestæt Kongen. Derved er der sket dette, at nu skal denne Sag undersøges, hele dette Forhold lægges klart frem, og Kommissionen paa Grundlag af sin Undersøgelse og sit Arbejde i det hele fremkomme med et Forslag til en Ordning, der passer til vort Lands Forhold. Jeg forstaa ikke, hvorfor det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) er saa hidsig efter at faa mig til at bekende Kulør. Der foreligger intet som helst for ham eller for andre, der kan give grundet Formodning om, at Venstremænd, som ikke specielt have haft med denne Undersøgelse at gøre, skulde have faaet en anden Opfattelse, end de hidtil have haft, og der foreligger slet intet om, at de, der have med den at gøre, have faaet en anden Opfattelse. Skulde det være sket, ja saa kan det vel være tidsnok at faa det konstateret den Dag, da de have taget deres Standpunkt paa Grundlag af de Oplysninger, som de have tilvejebragt for sig selv og for andre — for andre, idet Betænkningen vil omfatte alt, hvad der kan komme frem for Offentligheden denne Sag vedrørende.

Saa er der talt om Venstres Krigsminister, og vi have hørt, at et æret Medlem, ogsaa et æret Medlem af Venstre-reformpartiet, kunde ønske denne Krigs-

minister erstattet af en anden Mand. Det Ønske have vi hørt fremsætte. Ja, det kan være et personligt Ønske, jeg skal ikke strides med de ærede Medlemmer i den Henseende, men jeg vil sige, at naar det Ønske nævnes, kan det dog ikke være saa overvældende stærkt, thi idet man samtidigt erklærer sig rede til at støtte Regeringen, uden at man ved, at man fra Regeringens Side er betænkt paa at faa en anden Krigsminister end den nuværende, er Ønsket ikke mere brændende, end at man nok kan bære det en Tid endnu, uden at det forulemper hverken Krigsministeren eller den vedkommende selv. Dette personlige Ønske beror paa en Skønsag. Der kan være nogle, der synes mindre godt om *den* bestemte Minister, der kan være andre, der synes mindre godt om *en anden* Minister, det skal jeg ikke dvæle ved, men jeg fremhæver det, som er Hovedsagen, at naar det ærede Medlem for Midelfart (Slengerik), som har nævnt sit personlige Ønske i Forhold til Krigsministeren, samtidig erklærer, at han støtter det samlede Ministerium, saa ligger i Virkeligheden Forholdet saaledes, at der ikke er Anledning til at dvæle yderligere derved. Jeg kunde dog ønske i denne Forbindelse at udtale, at jeg føler mig overbevist om, at ikke alene det store Flertal her i Salen, men ogsaa det store Flertal af Vælgerbefolkningen udenfor denne Sal erkender, at den nuværende Krigsminister har gjort et fortjenstfuldt Arbejde, at han i sin Administration har udført en Gerning, som er al Ære og Paaskønnelse værd. Naar det saa siges, at den højtærede Krigsminister med Hensyn til Københavns Befæstning har en anden Opfattelse end den, Venstre har haft og Venstre maa forudsættes at have til Dato, skal jeg lade det ganske staa ved sit Værd. Den højtærede Krigsminister foretager sig ikke og kan ikke komme til at foretage sig Forsvarsforanstaltninger imod dette Tings Villie eller imod de bestaaende Love. Og naar den Dag kommer, da Forsvarssagen skal løses, saa vide vi — det have vi Krigsministerens egne Ord for —, hvorledes han finder, at saavel han som vi maa staa overfor dette Spørgsmaal, nemlig saaledes, at vi maa regne med de Faktorer, der foreligge. Vi maa ikke digte os Midler og Betingelser,